



Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága  
**68/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY**  
Luxembourg, 2013. május 30.

A főtanácsnok indítványa a C-85/12. sz. ügyben  
Société Landsbanki Islands HF

**Pedro Cruz Villalón főtanácsnok szerint a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló irányelv nem akadályozza meg, hogy törvénnyel hozzanak meg hitelintézetekkel kapcsolatos reorganizációs intézkedéseket, ahogy az Izlandon történt**

*Ennek feltétele, hogy az említett intézkedéseknek meghatározott hitelintézetekre kell vonatkozniuk, és biztosítani kell az érintetteknek az ezen intézkedésekkel szembeni, bíróságok előtti hatékony jogorvoslat lehetőségét*

A hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló irányelv<sup>1</sup> értelmében a más tagállamokban fióktelepekkel rendelkező hitelintézet csődje esetén a reorganizációs intézkedések és a felszámolási eljárások azon tagállamban képezik egyetlen fizetéseképtelenségi eljárás részét, ahol az intézmény székhelye található (úgynevezett székhely szerinti tagállam). Következésképpen főszabály szerint az ilyen intézkedésekre egyetlen csődjogi szabályozás vonatkozik, és azokat a székhely szerinti tagállam joga szerint kell alkalmazni, továbbá joghatásait az egész Unióban e jog szerint fejtik ki bármely egyéb formáság nélkül. E tekintetben az Európai Gazdasági Térségről szóló szerződésben részes államok, mint Izland, az Európai Unió tagállamaival azonos elbírálás alá esnek.

A 2008-ban kirobbant nemzetközi pénzügyi válság keretében összeomlott izlandi pénzügyi rendszerrel összefüggésben az izlandi parlament az országban letelepedett különböző pénzügyi intézmények tekintetében számos reorganizációs intézkedést fogadott el. Így különösen a 2008. november 13-i törvény<sup>2</sup> megtiltotta a fizetési moratórium hatálya alá helyezett hitelintézetekkel szemben bírósági eljárások megindítását. E törvény visszamenőleges hatállyal alkalmazandó volt a korábban meghozott biztosítási intézkedések tekintetében is.

A Landsbanki Island HF izlandi hitelintézet, amely 2008. december 5-én fizetési moratóriumban részesült. Nem sokkal korábban, 2008. november 10-én a Landsbankival szemben Franciaországban két zárolást foganatosítottak az e tagállamban lakóhellyel rendelkező hitelező kérelmére. A Landsbanki a francia bíróságok előtt megtámadta az említett zárolásokat azt állítva, hogy az irányelv értelmében az Izlandon meghozott reorganizációs intézkedésekre közvetlenül lehet hivatkozni a francia hitelezőjével szemben.

Ilyen körülmények között az ügyet végső fokon elbíráló francia Cour de cassation azzal a kérdéssel fordul a Bírósághoz, hogy az izlandi jogszabály szerinti reorganizációs intézkedésekre, bár jogalkotó szervtől származnak, kiterjed-e az irányelv hatálya, amelynek célja a közigazgatási és igazságügyi hatóságok által alkalmazott reorganizációs intézkedések és felszámolási eljárások kölcsönös elismerése.

Cruz Villalón főtanácsnok a ma ismertetett indítványában azt javasolja, hogy a Bíróság először is állapítsa meg: **a törvénnyel elfogadott olyan intézkedések, mint a szóban forgó izlandi törvényben foglaltak, nem zárhatók ki az irányelv hatálya alól csak azért, mert azokat közvetlenül a nemzeti jogalkotó fogadta el.** Véleménye szerint az irányelv egyszerűen azért

<sup>1</sup> A hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. április 4-i 2001/24/EK európai parlament és tanácsi irányelv (HL L 125., 15–23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 15. o.).

<sup>2</sup> 129/2008. sz. törvény.

hivatkozik a közigazgatási vagy igazságügyi hatóságokra, mivel általában véve e hatóságok feladata azon reorganizációs intézkedések meghozatala, amelyek tagállami elismerését az irányelv céljával tűzte ki.

Mindazonáltal az említett intézkedéseknek kifejezetten a helyzetük alapján megkülönböztetett pénzügyi intézményekre kell vonatkozniuk, és biztosítani kell az érintetteknek az intézkedésekkel szembeni, bíróságok előtti hatékony jogorvoslat lehetőségét. A Cour de cassation feladata, hogy e feltételeknek a szóban forgó izlandi törvényben való fennállását megvizsgálja.

Egyrészt e tekintetben Cruz Villalón főtanácsnok megjegyzi, hogy a hivatkozott izlandi törvény egyedi címzettek nagyon korlátozott és könnyen azonosítható csoportjára vonatkozik: a fizetési moratórium hatálya alatt álló pénzügyi intézményekre. Az izlandi törvény elfogadásának időpontjában a Landsbanki és négy másik pénzügyi intézmény volt ilyen helyzetben. Az Izlandon 2008-ban kezdődött pénzügyi válság során a Landsbanki egyedi helyzete nem lehetett ismeretlen az izlandi jogalkotó előtt.

Ezenkívül a főtanácsnok kifejti, hogy az említett intézkedéseket úgy tűnik, hogy különös és átmeneti jelleggel fogadták el, tehát általánosságra és állandóságra irányuló szándék nélkül. Az olyan helyzetben, amikor a pénzügyi intézménnyel szemben szükséges reorganizációs intézkedések kizárólag – a hatályukban érintett rendelkezések törvényi szintje miatt – szintén jogalkotási jellegű intézkedések lehetnek, nem lenne értelme csak azért kizárni a parlament által jóváhagyott intézkedéseket az irányelv hatálya alól, mert nem közigazgatási vagy igazságügyi hatóságról van szó; azaz, mert nem olyan hatóságtól erednek, amely jogosult lenne elrendelni. Mindenesetre a Cour de cassation feladata annak megállapítása, hogy a formáján és a megalkotóján túl az izlandi törvény az irányelv szempontjából funkcionálisan úgy viselkedik, mint egy közigazgatási vagy bírósági határozat, azaz olyan rendelkezés, amely állandóságra és ismétlődő alkalmazásra irányuló szándék nélkül, egyedi és konkrét esetre vonatkozik.

Másrészt az irányelv biztosítja valamennyi hitelezővel szemben az egyenlő bánásmódot a jogorvoslati jog gyakorlása tekintetében. Következésképpen akkor lehet az izlandi törvényben foglalt intézkedéseket az említett irányelv szerinti reorganizációs intézkedéseknek minősíteni, ha olyan jogi formát öltenek, amely nem zárja ki az érintetteket az izlandi bíróság előtti hatékony jogorvoslat lehetőségéből, ennek vizsgálata pedig a Cour de cassation feladata.

Végül a főtanácsnok szerint az irányelv nem zárja ki azt, hogy az olyan nemzeti rendelkezés, amely egy moratórium hatályba lépésétől kezdődően megtilt vagy felfüggeszt minden, az adott pénzügyi intézménnyel szemben folytatott bírósági eljárást, visszaható hatállyal rendelkezzen az egy másik tagállamban korábban meghozott biztosítási intézkedés tekintetében.

---

**EMLÉKEZTETŐ:** A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

**EMLÉKEZTETŐ:** Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

---

*A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.*

*A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.*

*Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499*